

VNIVERSITAT DE VALÈNCIA

Investidura com a Doctor "Honoris
Causa" per la Universitat de València a
Alan Deyermond

Discurs del Sr. Rector Francisco Tomás Vert

València, 25 novembre de 2005

Il·lustríssim Senyor Director General d'Universitats i Ensenyament Superior
Excel·lentíssim Senyor Vicerector de Política Científica i Cooperació Internacional
Excel·lentíssima Senyora. Vicerectora d'Investigació i Tercer Cicle
Il·lustríssima Senyora Secretària General
Doctor Alan Deyermond
Doctores i doctors que heu rebut la investidura
Autoritats
Membres de la Comunitat Universitària
Senyores i senyors, amigues i amics

Les meues paraules inicials han de ser necessàriament de felicitació, en primer lloc al professor Alan Deyermond pel seu ingrés al claustre de la Universitat de València com a doctor "honoris causa", felicitació que vull estendre a les noves doctores i els nous doctors que avui han rebut la seua investidura solemne en aquest paranimf i també als seus familiars.

Els doctors que acabem d'investir representen els 304 llicenciats que van defensar la seua tesi doctoral en la Universitat de València el passat curs acadèmic 2004-2005 i representen gairebé la meitat de les tesis defensades en les universitats públiques de la Comunitat Valenciana. En la regulació del doctorat que ara finalitza, la defensa de la tesi està vinculada a un programa acadèmic, del conjunt dels 110 que integraven en el curs 2004-2005 l'oferta de doctorat de la nostra Universitat, i entre els quals 24 havien rebut la menció de qualitat del Ministeri d'Educació i Ciència. Per al curs 2005-2006 són 105 els programes oferits i 30 els que tenen menció de qualitat. A més, cal destacar que 20 dels programes s'imparteixen conjuntament amb d'altres universitats, i 5 s'imparteixen a l'estranger. Un total de 2841 estudiants (1,593 dones, 1,249 homes) van matricular-se en un programa de la Universitat dels quals 908 van superar el DEA en la convocatòria de 2004 (525 dones i 383 homes). En el curs 2005-2006, s'han matriculat 2884 alumnes, dels quals 421 són estudiants estrangers. Aquestes dades expressen la magnitud de l'oferta de doctorat de la Universitat de València, a la qual se suma una gran varietat de Màsters, Diplomes i Certificats, que va superar el curs passat el nombre de 270 i va aplegar més de 5000 estudiants. La nostra és, doncs, la proposta de formació de postgrau més àmplia del nostre entorn acadèmic, oferta que, a més, és de gran qualitat gràcies al treball del nostre

professorat, la tasca rigorosa de la Comissió de Doctorat, amb el suport i la dedicació del personal del negociat de tercer cicle del Servei d'Estudiants.

Amb la concessió del doctorat honoris causa al prof. Alan Deyermond, la Universitat de València vol reconèixer l'obra crítica d'un dels més prestigiosos representants de l'hispanisme britànic, que tant ha aportat al coneixement del nostre passat cultural des dels camps de la història, la filologia i les humanitats en general. Aquest reconeixement subratlla i confirma la projecció internacional d'una part essencial dels estudis i investigacions en la nostra Universitat, en un moment en què estem rebent i ensenyant a milers d'estudiants estrangers (europeus i d'altres continents), que acudeixen a una capital mediterrània, antiga i rica en la seua història com poques altres ciutats de la Península ibèrica, València.

En l'any del Quart Centenari de l'edició de la Primera Part del Quixot, la Universitat de València ha apostat per aquesta visió àmplia i oberta de la nostra història, que transmeten dues tradicions lingüístiques i literàries. L'exposició "de Tirant al Quixot: la figura del cavaller", que va tenir lloc entre els mesos de febrer i maig i que va rebre milers de visitants, significava precisament un compromís d'integració i connexió d'identitats culturals dins del que internacionalment es concilia i es reconeix com a hispanisme.

Alan Deyermond, catedràtic de Literatura Espanyola, és hispanomedievalista (neologisme que en certa manera ha encunyat i que el defineix). El fet de ser no sols hispanista, sinó medievalista el converteix en ciutadà del món, viatger, "homo viator", com ho eren els millors intel·lectuals medievals (començant pel valencià Sant Vicent Ferrer). Com ha expressat el professor Rafael Beltran en la laudatio, Alan Deyermond té una ingent projecció internacional, compta amb un gran volum de publicacions i ha rebut diferents homenatges i reconeixements a la seua tasca acadèmica, com ara el doctorat "honoris causa" en la Universitat de Georgetown, i el doctorat extraordinari de Literatura en la Universitat d'Oxford i el premi internacional Elio Antonio de Nebrija, que concedeix la Universitat de Salamanca. És membre de prestigioses acadèmies i associacions espanyoles, angleses i nord-americanes, i ha sigut president d'algunes d'elles i pertany al comitè científic de les millors revistes internacionals de filologia hispànica

No és estrany que, amb el seu currículum, el llavors Departament de Literatura Espanyola (avui integrat en el més ampli de Filologia Espanyola) buscara el seu

magisteri i assessorament, fa ara poc més de vint anys. No sols el seu, clar és. També el d'altres acadèmics tan il·lustres com el doctor John Varey, de la seua mateixa Universitat, el qual va rebre el doctorat "Honoris Causa" per la nostra fa setze anys.

Van contribuir a aquests contactes inicials els primers intercanvis entre el Departament de Filologia Anglesa i Alemanya de la nostra Universitat i el Westfield College de la Universitat de Londres, gràcies al Programa Erasmus que aleshores s'iniciava.

En la Universitat de València, Alan Deyermond va trobar un ferment de professors o becaris molt joves. La seua presència es va tornar habitual i era sempre esperada i celebrada. I avui es pot dir amb tota propietat que Alan Deyermond i la seua concepció integradora de l'hispanomedievalisme han fet escola a València.

És un sentir unànime que Alan Deyermond representa millor que ningú, fora i dins d'Espanya, acadèmicament i humanament, el que significa l'hispanomedievalisme literari. Una altra grossa branca del mateix arbre ha sigut, per suposat, la dels historiadors hispanistes, també llorejats en altres ocasions per la nostra Universitat, com va ser John Elliott, en 1998. Hi ha molt de comú, i molt d'admirable en aquesta suma d'escoles i personalitats d'insubornable llibertat crítica cadascuna, que solem denominar hispanisme britànic.

Si la historiografia britànica, des de finals del franquisme, va contribuir com poques altres a recuperar la mirada objectiva sobre el que va ser realment la història d'Espanya, començant per la revisió del període imperial dels Àustria i arribant a la guerra civil, penseu en aquesta mateixa llibertat crítica aplicada a la filologia, a la història cultural de la llengua i la literatura.

Durant aquells anys, els hispanistes britànics ens van oferir un gran nombre d'edicions d'obres literàries amb estudis rigorosos, les quals van permetre un accés digne i sense prejudicis dels joves estudiants a la millor literatura, acompanyada per la metodologia crítica moderna. Afortunadament, en trenta anys de democràcia el panorama ha canviat radicalment. Mai no podrem agrair prou a persones de la talla acadèmica d'Alan Deyermond la seua contribució tan enèrgica a cobrir aquestes deficiències culturals i a donar solidesa i impuls a la renovació de les universitats espanyoles des dels anys 70.

En síntesi, amb la seua investidura com a doctor "honoris causa", la Universitat de València reconeix el doctor Alan Deyermond per les seues aportacions al

medievalisme, a la filologia i a l'hispanisme i li agraeix que, al llarg d'una part molt important de la seua vida, haja tingut una intensa relació amb els medievalistes de diversos departaments de la Facultat de Filologia de la nostra Universitat, als quals ha sabut transmetre el seu saber i amb els quals ha intercanviat múltiples experiències i coneixements. Simplificant, diré que reconeixem el treball de tota una vida.

Per a vosaltres, noves doctores i nous doctors, aquesta investidura té un significat completament diferent. En realitat, aquesta investidura és el resultat de les vostres primeres investigacions. Marca, en certa mesura, la finalització del vostre procés formatiu, perquè la vostra tesi ha suposat per a vosaltres la confrontació i la solució d'un problema, la realització de descobriments i, en qualsevol cas, una contribució al progrés del coneixement que, sense reserva, hem de reconèixer com a coneixement científic en el sentit més ampli de la paraula. El rigor amb què heu expressat els vostres resultats i les aportacions que heu aconseguit, representen per a vosaltres la millor formació i la millor capacitació com a professionals de la qualificació més alta. Tot i els canvis que s'anuncien en els ensenyaments universitaris, la tesi doctoral, però, es manté com el cicle de formació de més alt nivell en el nou sistema, i es preveuen mesures per tal de garantir el seu rigor i la seua qualitat.

El vostre treball investigador naix i s'afegeix al de la resta dels professors i professores de la nostra Universitat, de la qualitat i la dimensió del qual podem trobar una referència completa en els diversos informes que es fan públics dins i fora del nostre país. Sense anar més lluny, l'informe 2005 de l'Alt Consell Consultiu en I+D de la Presidència de la Generalitat sobre l'estat de la Investigació el Desenvolupament i la Tecnologia, mostra que, en el període 1998-2004, la producció científica contrastada de la Universitat de València, representa el 54,5 per cent del total de les universitats valencianes incloses les privades, mentre que en l'any 2004 aquesta producció, amb 1286 articles científics, doblava la de la següent de les universitats. Si afegim a aquestes dades les pertanyents als Hospitals Universitaris, els Instituts mixtos amb el Consell Superior d'Investigacions Científiques, i d'altres Centres d'investigació adscrits, podem dir que en i amb la Universitat de València es produeix prou més de la meitat del coneixement científic de la Comunitat Valenciana.

Noves doctores i nous doctors, les dades de l'informe al qual acabe de referir-me expressen l'excel·lència de la Universitat en què us heu doctorat. D'ella, tots ens n'hem de sentir orgullosos, com el rector que parla se sent, perquè d'aquesta manera

estem retornant a la nostra societat i amb molt bon r dit aquells recursos que posa al nostre abast. Per aix , la Universitat de València, els seus universitaris, observem amb desànim la massa habitual manca correspondència entre la nostra producció i qualitat investigadora i les accions polítiques del govern autònom i les dotacions que rebem per a la recerca i la transferència de coneixement.

 s important fer Ciència perquè, i em permetreu que recorde unes paraules que vaig pronunciar fa uns dies en l'ocasió del lliurament del Premi Europeu de divulgació científica "Estudi General" a Alzira, en un món on els governs i el que s'anomena societat fan èmfasi en l'utilitarisme, on se'ns diu que hem d'innovar i subordinar el treball intel·lectual només al rendiment en productes, hem de reivindicar el paper de la Universitat, de la Universitat de València, i el seu comprom s per la Ciència, pel coneixement, per l'aventura quotidiana de confrontar el que és desconegut, per descobrir qu  hi ha entre nosaltres i encara no hem vist, per anticipar-nos a la resolució dels problemes que ens platejar  el futur. Fer Ciència és el nostre deure i transmetre el gust per la Ciència ha de ser un dels nostres objectius. I més en el nostre "Estudi General", on tenen cabuda totes les branques del saber simbolitzades per aquest arc de Sant Martí que dibuixen les vostres mucetes.

El comprom s per la Ciència, conjuntament amb el comprom s per la formació, han marcat el passat i sens dubte marcaran el futur de la nostra Universitat, i ambdós compromisos seran els eixos conductors de la política universitària en els propers anys.

Nous doctors i noves doctores, formeu part del claustre de doctors de la Universitat de València, d'aquesta Universitat on us heu format i on heu començat el vostre matrimoni amb la ciència. Per sempre ser  la vostra Universitat i n'heu de ser els millors ambaixadors. Enhorabona una vegada més i felicitacions per a vosaltres i per a tots aquells amb els quals heu compartit la vostra vida.

Enhorabona i felicitacions doctor Alan Deyermod. Amb l'abraçada que ha tancat la vostra investidura hem segellat el comprom s vostre amb la que des d'avui mateix és la vostra Universitat, i de la Universitat de València amb v s. Desitgem que el vostre magisteri romanga amb nosaltres, i que el vostre saber impregne les noves generacions d'universitaris que acudeixen a les nostres aules il·lusionats per conèixer els fonaments de la nostra cultura.

Moltes gràcies.

VNIVERSITAT ID VALÈNCIA
EL RÈCTOR